

Uchwała sprzeczna z prawem - istotne naruszenie prawa

Kategoria: Komunikacja i Transport

Opublikowano: piątek, 22, marzec 2019 10:29

Monika Małowiecka

Odsłony: 1736

Zgodnie z art. 12 pkt 11 ustawy o samorządzie powiatu - do wyłącznej właściwości rady powiatu należy podejmowanie uchwał w innych sprawach zastrzeżonych ustawami do kompetencji rady powiatu.

Uchwała z art. 130a ust. 6 ustawy - Prawo o ruchu drogowym stanowi niewątpliwie akt prawa miejscowego. Uchwała ta bowiem wraz z ustawą, na podstawie której została wydana, określa zakres obowiązku ponoszenia opłat i kosztów za usuwanie i przechowywanie pojazdów usuniętych z dróg na terenie Powiatu, dotyczy zatem sytuacji powtarzalnych, a nie jednorazowych mających miejsce na terenie powiatu, przy tym adresatami tej uchwały są osoby - określone generalnie, a nie imiennie - objęte ustawowym obowiązkiem ponoszenia tych opłat i kosztów.

Ma zatem charakter normatywny, generalny i abstrakcyjny.

Stosownie do art. 79 ust. 1 ustawy o samorządzie powiatu, uchwała sprzeczna z prawem jest nieważna. Jednak nie każdy przypadek stwierdzenia sprzeczności uchwały z prawem skutkuje stwierdzeniem jej nieważności. Musi to być bowiem sprzeczność istotna. Pogląd ten jest utrwalony zarówno w judykaturze, jak i w doktrynie prawa. Na podstawie argumentacji a contrario do treści art. 79 ust. 4 ustawy samorządowej, zgodnie z którym w przypadku nieistotnego naruszenia prawa organ nadzoru nie stwierdza nieważności uchwały, ograniczając się do wskazania, iż uchwałę wydano z naruszeniem prawa, należy więc przyjąć, że tylko - istotne naruszenie prawa - uchwałą organu oznacza jej nieważność.

Pojęcie istotnego naruszenia prawa nie zostało zdefiniowane w żadnej z ustaw samorządowych. Podzielić należy prezentowany w dotychczasowym orzecznictwie sądów administracyjnych pogląd, że odesłanie zawarte w art. 79 ust. 5 ustawy o samorządzie powiatowym do odpowiedniego stosowania przepisów kodeksu postępowania administracyjnego, nie uprawnia do stosowania w zakresie oceny wadliwości uchwały lub zarządzenia organu art. 156 § 1 k.p.a., ustanawiającego w sposób taksatywny przypadki kwalifikowanej wadliwości orzeczenia administracyjnego, obligującej właściwy organ do stwierdzenia jego nieważności. W związku z tym w judykaturze przyjmuje się, że istotnymi naruszeniami prawa (będące podstawą do stwierdzenia nieważności aktu), o jakich mowa w powołanym wyżej przepisie ustrojowym, są takie naruszenia prawa jak: podjęcie uchwały przez organ niewłaściwy, brak podstawy do podjęcia uchwały określonej treści, niewłaściwe zastosowanie przepisu prawnego będącego podstawą podjęcia uchwały, naruszenie procedury podjęcia uchwały.

Ponadto, niewątpliwym jest, że istotnie naruszają prawo przepisy aktu prawa miejscowego pozostające w sprzeczności z przepisami ustawowymi.

Wyrok WSA w Gdańsku z dnia 14 lutego 2019 r., sygn. akt: III SA/Gd 826/18.